

Pyhän Hengen työstä

Pyhä Henki on henkilö, persoona

Pyhän Hengen työn ympärillä vallitsee uskovien kristittyjen keskuudessa monia ristiriitaisia käsityksiä. Siksi haluan seuraavassa määritellä raamatullisia käsitteitä, joita Pyhän Hengen työstä käytetään. Niitä kaikkia ajateltaessa on aina pidettävä mielessä se, että Pyhä Henki on Jumala, Kolmiyhteisen Jumalan kolmas persoona.

Pyhän Hengen olemusta emme voi käsittää sen enempää kuin Jumalan olemusta muutenkaan. Jumalaa ei voi kokea, vaikka Hänen työnsä ja voimavaikutuksensa olisivatkin koettavissa. Jumalan tunteminen perustuu ilmoitukseen, jonka Hän on antanut puheessaan ja erityisesti Jeesuksen elämässä, kuolemassa ja ylösnousemuksessa. Jeesus opettaa paljon Pyhästä Hengestä. Tässä yksi esimerkki, joka kertoo Jeesuksen halusta antaa Pyhän Hengen tuli maan päälle. Se toteutui vasta Hänen ristin kärsimyksensä perusteella, joka oli Jeesuksen varsinainen kaste:

"Tulta minä olen tullut heittämään maan päälle; ja kuinka minä tahtoisinkaan, että se jo olisi syttynyt! Mutta minä olen kasteella kastettava, ja kuinka minä olenkaan ahdistettu, kunnes se on täytetty!" Luuk. 12:49-50

Pyhän Kolminaisuuden dynamiikka

Pyhää Henkeä ei pidä milloinkaan eristää Isästä eikä Pojasta, Jeesuksesta. Isä rakastaa Poikaa, Poika rakastaa Isää ja on kuuliainen Isälle. Pyhä Henki rakastaa Poikaa ja Isää, korottaa Jeesusta ja toteuttaa Isän ja Pojan tahtoa. Pyhässä Kolminaisuudessa persoonat ovat saman arvoisia, yhtä lailla ylistyksen ansaitsevia, vaikka heidän välillään vallitsee järjestys, jossa Poika on rakkaudesta Isään alamainen Isälle ja Pyhä Henki rakkaudesta Isään ja Poikaan on alamainen heille.

"Jumala on rakkaus" tarkoittaa dynaamista alamaisuus, palvelu ja kuuliaisuussuhdetta eri persoonien välille. Rakkaudessaan Isä omistautuu Pojalle, Poika Isälle, Pyhä Henki Pojalle ja Isälle. Poika korottaa Isää, Isä korottaa Pojan, Pyhä Henki korottaa Poikaa ja Poika korottaa Pyhää Henkeä. Jumalan rakkauden syvä todellisuus on nöyrä alamaisuus toisten persoonien hyväksi niitä korottaen. Jumalan nöyryyden Jeesus osoitti ihmisille, kun Hän pesi opetuslastensa jalat ja kulki uhrikaritsana Golgatan ristille.

Raamatullisia ilmaisuja

Raamattu käyttää Pyhän Hengen työstä ainakin seuraavia ilmaisuja: Hengestä eli Jumalasta syntyminen, Pyhän Hengen saaminen, Pyhän Hengen tuleminen jonkun päälle, Pyhän Hengen vuodatus, Pyhän Hengen kaste, Pyhän Hengen sinetti, Pyhän Hengen voitelu, Pyhän Hengen täyteys, Pyhän Hengen armolahjat.

Ihminen saa pelastuksessa Pyhän Hengen, uskovan vaellus eli pyhitys on Pyhän Hengen hedelmää, seurakunta on Pyhän Hengen synnyttämä yhteisö, joka on samalla myös Kristuksen morsian. Jeesuksen toisessa tulemisessa Pyhä Henki antaa uuden ylösnousemus ruumiin ja iankaikkinen elämä on Pyhän Hengen elämää pelastetussa.

Pyhän Hengen työ maailmassa

Kukaan ihminen ei voi tulla Jumalan luo, ellei Pyhä Henki vedä häntä puoleensa. Jeesus kuvaa tätä Pyhän Hengen työtä maailmassa seuraavasti:

*Mutta minä sanon teille totuuden: teille on hyväksi, että minä menen pois. Ellen mene pois, ei Puolustaja tule teidän luoksenne, mutta mentyäni pois minä lähetän hänet luoksenne. Kun hän tulee, hän **osoittaa** maailmalle todeksi **synnin, vanhurskauden ja tuomion**: synnin, koska ihmiset eivät usko minuun, vanhurskauden, koska minä menen Isän luo ettekä te enää näe minua, ja tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu. (Joh. 16:7-11)*

Pyhän Hengen työ maailmassa tapahtuu seurakunnan julistaman lain ja evankeliumin sanan välityksellä. Hän antaa sanan osua ihmissydämiin, synnyttää synnin tunnon ja kaipauksen ja etsinnän Jumalan puoleen. Pyhä Henki avaa ihmisen silmät näkemään Jumalan valmistaman pelastussanomaa ja taivuttaa hänet parannukseen, tunnustamaan syntinsä ja kääntymään huutamaan Jeesusta avukseen.

Muita Jeesuksen opetuksia Pyhästä Hengestä

*"16. Minä rukoilen Isää, ja hän antaa teille toisen **Puolustajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti**, 17. **Totuuden Hengen**, jota maailma ei voi ottaa vastaan, sillä se ei näe eikä tunne häntä. Mutta te tunnette hänet, sillä **hän pysyy teidän luonanne ja on teissä**. 18. En minä jätä teitä orvoiksi vaan **tulen luoksenne**. 19. Vielä vähän aikaa, niin maailma ei enää näe minua, mutta te saatte nähdä minut, sillä minä elän ja tekin saatte elää. 20. Sinä päivänä **te ymmärrätte**, että minä olen Isässäni ja te olette minussa ja minä teissä." (Joh. 14:16-20)*

Pyhä Henki on Herran omissa asumassa ikuisesti. Hän puolustaa ja johtaa totuuteen, vie kuuliaisuuteen ja rakkauteen Jeesusta kohtaan.

*Mutta **Puolustaja, Pyhä Henki**, jonka Isä lähettää minun nimessäni, **opettaa** teille kaiken ja **muistuttaa** teitä kaikesta, **mitä minä olen teille sanonut**." 27. "Rauhan minä jätän teille: **minun rauhani** - sen minä annan teille. En minä anna teille niin kuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko levoton älköönkään pelätkö. (Joh. 14:26-27)*

Pyhä Henki avaa Jeesuksen sanan ja lahjoittaa meille rauhan.

*Kun **Puolustaja** tulee, jonka minä lähetän teille Isän luota, niin hän, **Totuuden Henki**, joka lähtee Isän luota, **todistaa** minusta. 27. **Myös te todistatte**, olettehan olleet minun kanssani alusta asti." (Joh. 15:26-27)*

Pyhä Henki todistaa Jeesuksesta ja tekee meistä myös Herran todistajia.

*13. Mutta kun **Totuuden Henki** tulee, hän **johdattaa** teidät **kaikkeen totuuteen**. Hän ei puhu omia ajatuksiaan, vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja hän **ilmoittaa** teille, mitä on tuleva. 14. Hän **kirkastaa** minut, sillä hän ottaa minun omastani ja ilmoittaa teille. 15. Kaikki, mitä Isällä on, on minun. Siksi minä sanoin, että hän ottaa minun omastani ja ilmoittaa teille." (Joh. 16:13-15)*

Pyhä Henki tekee evankeliumin julistamisen mahdolliseksi. Käyttäen sanaa välineenä Pyhä Henki synnyttää synnintunnon, antaa vanhurskauttavan uskon ja avaa näkemään edessä olevan tuomion, jossa lopullisesti Saatana ja kaikki synti poistetaan. Pyhä Henki johti apostolit kaikkeen meille välttämättömään totuuteen, joka on meille nyt talletettuna Jumalan sanassa, Raamatussa. Sanan kautta Hän johtaa meidänkin elämäämme.

Pyhän Hengen ihanin tehtävä on kirkastaa meille, millainen Jeesus on ja sitä kautta paljastaa Isän sydämen rakkauden.

Pyhän Hengen työstä Paavalin kirjeissä

*Kaikki, joita **Jumalan Henki johdattaa**, ovat Jumalan lapsia. 15. Te ette ole saaneet orjuuden henkeä elääksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet **lapseuden Hengen**, jossa me huudamme: "Abba! Isä!" 16. Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia. (Room. 8:14-16)*
Pyhä Henki johdattaa uskovia. Hän synnyttää pelastusvarmuuden.

*Samoin myös Henki auttaa meidän heikkouttamme. Sillä me emme tiedä, mitä meidän pitää rukoileman, niin kuin rukoilla tulisi, mutta **Henki itse rukoilee** meidän puolestamme sanomattomilla huokauksilla. 27. Mutta sydänten tutkija tietää, mikä Hengen mieli on, sillä Henki rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhien edestä. (Room. 8:26-27)*
Pyhä Henki tekee rukouselämän mahdolliseksi.

*Jumalan valtakunta ei ole syömistä ja juomista vaan **vanhurskautta, rauhaa ja iloa** Pyhässä Hengessä. (Room. 14:17)*
Pyhä Henki hallitsee uskovan sydäntä tuottaen vanhurskautta, rauhaa ja iloa.

*Mutta toivon Jumala täyttäköön teidät kaikella ilolla ja rauhalla uskossa, niin että teillä olisi runsas **toivo Pyhän Hengen** voiman kautta. (Room. 15:13)*
Pyhä Henki antaa toivon.

*Minun kerskaukseni on siis Kristuksessa Jeesuksessa palvellessani Jumalaa. 18. En näet rohkene puhua mistään muusta kuin siitä, mitä Kristus, saattaakseen pakanat kuuliaisiksi, on minun kauttani vaikuttanut sanalla ja teoilla, 19. tunnustekojen ja ihmeiden voimalla, **Jumalan Hengen voimalla**, niin että minä Jerusalemissa ja sen ympäristöstä alkaen Illyriaan saakka olen saattanut päätökseen Kristuksen evankeliumin julistamisen. (Room. 15:17-19)*
Pyhä Henki tekee evankeliumin julistamisen mahdolliseksi. Hän antaa myös tarvittaessa tapahtua ihmeitä.

Ihmeet ja Pyhä Henki

Ihmeiden ja merkkien kohdalla esiintyy kahdenlaista ääriajattelua. Eräät opettavat, että ihmeet ja tunnusteet loppuivat apostolien aikaan eikä niitä siksi enää tarvita, koska meillä on Uudessa testamentissa riittävä todistus Jeesuksesta. Mikään Raamatussa ei kuitenkaan tue tällaista ajattelua. Sitten on niitä, joiden mielestä Pyhän Hengen on aina ja joka paikassa tehtävä ihmeitä, jotta ihmiset voisivat uskoa evankeliumin.

Kirkon historiassa on nähty suuria herätyksiä, joissa ei ole tapahtunut mitään ulkoisia ihmeitä – sitäkin enemmän uudestisyntymisen ihmeitä. Toisaalta varsinkin evankeliumin tunkeutuessa uusille ei-kristillisille alueille merkkejä ja ihmeitä on nähty varsin runsaasti. Jumalan **Pyhä Henki** on täysin vapaa. Hän voi antaa merkkejä, mutta hän voi myös olla niitä antamatta. Merkit eivät ihmistä pelasta, mutta ne voivat avata hänen sydämensä Jumalan sanalle, evankeliumille, jonka kautta Pyhä Henki pelastaa ihmisen.

Rikas mies sanoi: 'Pyydän siis sinua, isä, että lähettäisit hänet isäni taloon 28. - onhan minulla viisi veljeä - varoittamaan heitä, etteivät hekin joutuisi tähän vaivan paikkaan.' 29. Abraham vastasi: 'Heillä on Mooses ja profeetat, kuulkoott heitä.' 30.

Mies sanoi: 'Ei, isä Abraham, mutta jos joku kuolleista menisi heidän luokseen, niin he kääntyisivät.' 31. *Mutta Abraham sanoi: 'Jos he eivät **kuuntele Moosesta ja profeettoja**, eivät he suostu uskomaan, vaikka joku kuolleista nousisi ylös.'*" (Luuk. 16:27-31)

Hengestä syntyminen

Kun ihminen pelastuu uskomalla Jeesukseen Kristukseen omana henkilökohtaisena Vapahtajanaan, hän syntyy uudesti, hän saa Kristuksen uhrin ja täydellisen elämän omakseen eli hänet vanhurskautetaan, hänestä tulee Jumalalle kelpaava Kristuksessa ja hänet liitetään Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen osallisuuteen, hän saa syntinsä anteeksi, hän pääsee osalliseksi iankaikkisesta elämästä. Kaiken tämän vaikuttaa Pyhä Henki käyttäen välikappaleenaan Jumalan sanaa ja kastetta. Pelastuminen merkitsee myös sitä, että ihminen saa Pyhän Hengen sydämeensä asumaan, sen Pyhän Hengen, joka ennen hänen uskon tuloaan oli häntä kutsunut, herättänyt hänessä lain saarnan kautta synnin tunnon ja vetänyt häntä puoleensa. 1. Joh. 3:9 kuvaa pelastunutta ihmistä ilmaisulla *"Jumalasta syntynyt."*

Raamattu käyttää pelastumisessa tapahtuvasta Pyhän Hengen *saamisesta* useita eri ilmaisuja, jotka viittaavat samaan tapahtumaan. Niitä ovat Pyhän Hengen *vuodatus* (Ap.t. 10:44-48), Pyhän Hengen *tuleminen* ihmisen päälle (Ap.t. 2:17,18,33, 38). Samaa tapahtumaan viitataan myös ilmaisulla Pyhällä Hengellä *kastaminen*, josta alla hiukan lisää. (Ap.t. 1:5; 11:16)

*Kun Jumalan, meidän pelastajamme, hyvyys ja ihmisrakkaus ilmestyi, hän pelasti meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta vaan laupeutensa tähden **uudestisyntymisen pesun ja Pyhän Hengen uudistuksen** kautta. Tämän **Hengen** hän **vuodatti runsaasti päällemme Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen** kautta, jotta me, vanhurskautettuina hänen armostaan, tulisimme iankaikkisen elämän perillisiksi toivon mukaan.* (Tiit. 3:4-7)

Pelastuminen eli uudestisyntyminen tapahtuu siis, kun Pyhä Henki vuodatetaan ihmiseen vieläpä runsaasti.

Pyhitys

Isä-meidän rukouksen ensimmäinen rukous, joka sisältää koko muun rukouksen, kuuluu: "Pyhitetty olkoon sinun nimesi." Viime kädessä pyhityksessä on kysymys juuri tämän rukouksen kuulluksi tulemisesta uskovan elämässä. Alkuseurakunnan kristityille Jumalan pyhittävä työ oli niin tärkeää, että he nimittivät itseään ja toisiaan "pyhiksi".

Uudestisyntymisessä ihminen saa Pyhän Hengen ja Kristus tulee asumaan hänen sydämeensä. Pyhitys on sitten tämän Kristuksen elämän muuttavaa vaikutusta ihmisessä ja se päättyy ruumiin ylösnousemukseen, jossa ihminen pääsee lopullisesti vapaaksi syntisestä luonnostaan, lihasta, ja pääsee taivaalliseen kirkkauteen. Koko tämän prosessin alusta loppuun asti saa aikaan yksin Pyhä Kolminainen Jumala. Usko, joka sekin on Jumalan lahja, ottaa vastaan kaiken tämän Herran työn lopullisen taivaalliseen kirkkauteen asti.

Pyhityksessä on siis kysymys keskeisestä osasta Jumalan työtä uskoon tulleen elämässä. Pyhityksessä on kysymys koko kristityn vaelluksesta ja Kristuksessa pysymisestä. "Pyhimyskehiä" välttelevä kotoinen kristillisyytemme on vanhastaan kor-

vannut sanan sellaisilla pitkälle samaa tarkoittavilla käsitteillä kuin kilvoitus, uskonelämä, hengellinen elämä, Hengessä vaeltaminen, vaellus Kristuksessa jne.

Viime aikoina pyhityksestä puhuminen on korvattu pitkälle toisaalta ylistyksestä, armolahjoista, hengellisistä kokemuksista, sisäisestä parantumisesta, sielunhoidosta ja toisaalta lähetyksestä, palvelusta, jumalanpalveluselämästä ja spiritualiteetista puhumisella. Viimeksi mainittuun näyttää liittyvän hiljaisuuden, mietiskelyn ja rukouksen korostamista. Kaikki nämä ovat varmasti aivan tarpeellisia ja hyödyllisiä asioita, mutta jos niillä pyritään ikään kuin korvaamaan pyhitys, seuraukset ovat kohtalokkaat. Ei ole mitään pyhitystä ilman edeltä käyvää vanhurskauttamista ja uudestisyntymistä. Mutta jos vanhurskauttaminen ja uudestisyntyminen ovat tapahtuneet, pyhitys, elämä ja kasvu Kristuksessa on välttämätön.

Pyhitys on Kristuksessa pysymistä Pyhän Hengen vaikutuksesta

Jeesus antaa uskon lahjan saaneille vanhurskautetuille kehotuksen pyhitykseen muodossa: *"Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä."* (Joh. 15:4) Sanat ovat kehoitus tietynlaiseen elämään ja toimintaan, jotta suhteemme Häneen säilyisi eheänä. Mutta samalla ne ovat lupaus Herran vaikutuksesta ja toiminnasta meidän elämässämme. Toisaalta on meidän toimintamme ja toisaalta Herran toiminta ja ne yhdessä muodostavat pyhityksen, uskossa elämisen. Herra antaa voimaa ja me toimimme. Pyhitys on siis kokonaan Herran toiminnastariippuvaa elämää, mutta se on meidän elämäämme ja meidän toimintaamme. Olemme vastuussa tästä tekemisestämme, pysymisestä ja kaikesta toiminnasta, joka siihen liittyy.

Uudestisyntymisessä koko Jumalan voima, rakkaus, pyhyys ja elämä asettuu asumaan uskovaan Pyhässä Hengessä. Näin syntyneen uuden elämän tulee saada hallintavaltaa, sen tulee kasvaa ja kehittyä. Se sisältää aina tietynlaista toimintaa. Kysymys on luonnollisen syntymään rinnakkaisilmioistä. Siinä saatu elämä on myös Jumalan ihmeellistä lahjaa, mutta edellyttää syntyneeltä sitten kasvun myötä toimintaa elämän ylläpitämiseksi. Uudessa ihmisessä tahtomisen ja tekemisen vaikuttaa kyllä Herra itse, mutta ei automaatin tavoin, ei robotin tavoin, vaan juuri siksi että Herra vaikuttaa tahtomisen ja tekemisen, me tahdomme ja teemme. Meidän tulee ahkeroida pelolla ja vavistuksella, että pelastuisimme:

Siksi, rakkaat ystävät, niin kuin olette aina totelleet minua, kun olen ollut luonanne, totelkaa vielä enemmän nyt, kun olen poissa: tehkää peläten ja vavisten työtä pelastuaksenne. 13. Jumala saa teissä aikaan sen, että tahdotte tehdä ja myös teette niin kuin on hänen hyvä tarkoituksensa. (Fil. 2:12-13)

Kehotukset uskoville

Uusi Testamentti on täynnä kehotuksia uskoon tulleille ja pelastuneille Jumalan lapsille. Kristityn kasvu merkitsee sitä, että uskova noudattaa näitä kehotuksia, koska hän on jo pelastettu eli koska Jumalan voima Kristuksessa jo asuu hänessä ja siksi hänen on myös mahdollista niitä ilolla ja halulla noudattaa, vaikka vanha syntinen luonto haraakin kaikin keinoin vastaan.

On harhaoppia väittää, että pyhitys on vain sitä, että annamme Kristuksen tehdä ja vaikuttaa. Kaikki tapahtuu muka sitten niin helposti ja yksinkertaisesti: "Anna vain kaikki ongelmasi ja asiasi Herralle - älä tee mitään, lopeta taistelu, jätä se Hänen käsiinsä, antaudu vain Hänelle, ei ole mitään tarvetta taistella vaikeuksien kanssa.

Antaudu vain Hänelle ja sillä selvä!” Tässä on sen verran totuutta, että omassa voimassa kilvoittelu Herran tiellä ei totisesti onnistu. Jeesus sanoo sen näin: *”Ilman minua te ette voi mitään tehdä.” (Joh. 15:5)* Mutta Hän ei sano: ”Minussa teidän ei tarvitsekaan tehdä mitään” vaan Hän antaa nimenomaisen käskyn ja kehoituksen pitää Hänen sanansa, Hänen käskynsä ja rakastaa toinen toistamme.

Kristillisuus on meidän tekemistämme, meidän pysymistämme Kristuksessa, siksi että Hän vaikuttaa meissä ja Hän pysyy meissä. *”Jos te Hengellä kuoletatte turmeltuneen luontonne teot, te saatte elää.” (Room. 8:13)*

Kristillisuus ei ole koskaan voimakysymys - Herra itse pysyy meissä ja vaikuttaa meissä - ja Hän on totisesti voimallinen. Kristillisuus on aina uskon kysymys ja kuuliaisuuden kysymys. Kun uskomme Herran lupauksiin ja teemme niiden mukaan, näemme, että Herran oma voima tekee sen mahdolliseksi.

Jeesuksen sana halvatulle miehelle, joka oli juuri kuullut ja omistanut syntiensä anteeksiantamuksen, kuului: *”Nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi!” (Matt. 9:6)* Kysymys ei ollut laista. Eihän hän kyennyt kävelemään. Kysymys oli evankeliumin kehotuksesta, joka sisälsi ihmeen vaikuttavan voiman. Ollessaan kuuliainen sanalle mies sai nähdä, että Herra teki mahdottoman mahdolliseksi.

Henkilösuhdetta Herraan

Mitä siis Kristuksessa pysyminen oikein on? Se on jatkuvaa persoonallista henkilön ja Henkilön välistä yhteyttä. Se on Kristus-suhteen ylläpitoa. Se on jatkuvaa kaiken elämän vastaanottamista Kristukselta. Se on sanassa pysymistä, sanan mukaan elämistä, sanan kuulemistä, sen vastaanottamista ja käytännön elämään soveltamista. Sydän, jossa Kristus asuu ja hallitsee sanan kautta, on pyhityksessä elävä sydän.

Kristuksessa pysyminen ei ole kouristuksenomaista tarrautumista omaan kristillisyyteensä tai tiettyihin kristillisiin toimintoihin, niin että edes vähimmäisvaatimukset täyttämällä voisi selvitä kuiville ja säilyttää pelastus. Sellainen on lainomaista puuhastelua ja itse asiassa omaan itseensä turvautumista.

Kristuksessa pysyminen on uskon kautta Kristuksesta riippuvaa elämää. Se on sen tekemistä, mitä Herra tahtoo ja sinne menemistä, minne Herra menee edeltä. Se on elämää Hänen voimassaan ja niin, että Hän päättää asioista. Hänen voimansa ei siis ole meidän käytettävissämme, vaan me olemme Hänen ja Hänen voimansa käytettävissä. Pyhityksessä on siis viime kädessä kysymys Jumalan pyhydestä, Hänen nimensä pyhittämisestä sillä, että uskovat vaeltavat Hänen totuudessaan. Lutherin opetuksen mukaisesti tulemme pyhityselämässä näkemään syntisyytemme yhä syvemmin, vaikka ihmisten edessä elämämme muuttuukin Herran mielen mukaiseen suuntaan, sillä Jumalan valossa näemme syntisyytemme entistä selkeämmin. Mutta toisaalta saamme ihmetellä Jumalan armon yhä kasvavaa vaikutusta elämässämme.

Pyhityksen, tämän kasvun Herran mielen mukaiseen elämään, vaikuttaa Jumalan sana, evankeliumin ihmeellinen vapauttava sana. Vaikka pyhitys on kuuliaisuutta Uuden testamentin kehotuksille oikeaan vaellukseen Jumalan edessä, voiman siihen antaa Golgatan ristillä kärsineen ja ylösnousemuksellaan kuoleman kukista-

neen Herran kasvojen katselu evankeliumin sanassa. Vaikka pyhitys on taistelua syntiä vastaan, jopa verille asti, se on suurta vapautta, koska Herra on kilvoittelijan kanssa.

Miksi on pysyttävä Kristuksessa?

Miksi on pysyttävä Kristuksessa? Siksikö, että pelastuisimme? Ei, vaan siksi, että olemme jo pelastuneet, sillä sehän merkitsi sitä, että pääsimme Kristus-yhteyteen. Sen säilyttäminen on luonnollista, kun se on saatu. Tarvitsemme syvenevää yhteyttä Kristukseen kasvaaksemme Jumalan lapsina ja kantaaksemme Hänen Henkensä vaikuttamaa hedelmää: rakkautta, rauhaa, iloa, kärsivällisyyttä jne. Meidän on pysyttävä Kristuksessa, jotta rukouksemme olisivat Herran tahdon mukaisia ja että näin ollen Herra voisi vastata niihin. Niin Kristuksen nimi tulee kirkastetuksi ja Jumalan nimi saa kiitoksen ja kunnian. Myös muiden ihmisten pelastuksen vuoksi meidän on pysyttävä Kristuksessa. Lisäksi meidän on muistettava, että meidän vastustajamme Sielunvihollinen on meitä väkevämpi. Vain Kristuksessa pysymällä olemme turvassa pahan palavilta nuolilta.

Siinä minun Isäni kirkkaus tulee ilmi, että te kannatte paljon hedelmää ja niin osoitate olevanne minun opetuslapsiani. (Joh. 15:8) Pyhitys ei ole varsinaisesti meitä varten vaan Jumalaa ja toisten ihmisten pelastumisen kautta Jumalan valtakunnan tulemistä varten. Golgata ja ylösnousemus ja taivas ovat meitä varten, meidän pyhityksemme on Jumalan kunniaa varten.

Minä sanon: vaeltakaa Hengessä, niin ette toteuta lihan himoa. 17. Liha himoitsee Henkeä vastaan ja Henki lihaa vastaan. Ne ovat toisiaan vastaan, niin ettette tee sitä, mitä tahdotte. 18. Mutta jos Henki johdattaa teitä, ette ole lain alaisia. 19. Lihan teot ovat ilmeisiä. Niitä ovat haureus, saastaisuus,irstaus, 20. epäjumalien palveleminen, noituus, vihamielisyydet, riita, kiivaus, vihat, juonittelut, eripuraisuudet, harhaopit, 21. kateus, juomingit, mässäily ja muut sellaiset. Sanon teille etukäteen, kuten ennenkin olen sanonut, että ne, jotka tällaista tekevät, eivät peri Jumalan valtakuntaa. 22. Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, 23. sävyisyys, itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki. 24. Ne, jotka ovat Kristuksen Jeesuksen omia, ovat ristiinnaulinneet lihansa himoineen ja haluineen. 25. Jos me Hengessä elämme, vaeltakaamme myös Hengessä. (Gal. 6:16-26)

Miten pyhitys tapahtuu?

Miten sitten Kristuksessa voi pysyä? - Ensinnäkin on erittäin tärkeätä, että päivittäin pitäydymme Jumalan sanan lupauksiin pelastuksemme varmuudesta. Aamun ensimmäiseksi tulee julistaa omalle sielulle evankeliumi:

"Kiitä Herraa minun sieluni äläkä unohda mitä hyvää Hän on sinulle tehnyt!"(Ps. 103:1)

Oman sielun pitää saada päivittäin kuulla evankeliumi siitä, että Jeesuksen uhri Golgatalla oli juuri minun syntieni tähden ja että Jeesus kukisti kuoleman juuri minun hyväkseni ja että saan tänään olla Jumalan lapsi ja iankaikkisen kirkkauden perillinen. Älä lakkaa kertaamasta Herran suuria lupauksia kuten: *"Mitään kadotustuomiota ei siis ole niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa."* (Room. 8:1). *"Isäni, joka on antanut heidät minulle, on kaikkein suurin, eikä kukaan voi ryöstää heitä Isäni kädestä."* (Joh. 10:29)

Tähän liittyy myös pitäytyminen kaikenlaisiin muihin Herran lupauksiin, joita Hän Raamatussa jakaa mitä moninaisimpia elämän tilanteita silmällä pitäen. Herra lupaa pysyä meissä. Hän lupaa huolehtia meidän ajallisista tarpeistamme. *”Niin kuin päiväsi, niin on voimasi.”* (5 Moos. 33:25) Jokaiseen päivään liittyy oma taakkansa, mutta juuri sen kantamiseen Herra lupaa voimansa.

Toiseksi on pysyttävä päivittäisessä ja jatkuvassa parannuksessa. Pyhä Henki osoittaa uskovan synnit herkästi. Anna lain sanan osua turmeltuneeseen luontoosi, jotta Pyhä Henki saisi kuolettaa sitä. Anna Jeesuksen veren puhdistaa syntisi. Pyydä siksi heti anteeksi, kun Pyhä Henki sinua nuhtelee. Tunnustamaton ja anteeksi saamaton synti on sillanpääasema Sielunvihollisen uusille kiusauksille.

Kolmanneksi tarvitsemme hengellistä ravintoa pysyäksemme Herrassa ja kasvaaksemme Hänen tuntemisessaan. Jeesus sanoo:

”Totisesti minä sanon teille: ellette syö Ihmisen Pojan ruumista ja juo hänen vertaan, teillä ei ole elämää itsessänne. Sillä, joka syö minun ruumiini ja juo minun vereni, on iäinen elämä, ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä. Minun ruumiini on näet todellinen ruoka ja minun vereni on todellinen juoma. Joka syö minun ruumiini ja juo minun vereni, pysyy minussa ja minä hänessä.” (Joh. 6:53-56)

Jeesuksen syöminen ja juominen merkitsee elämistä Hänen kauttaan, Hänen vastaanottamistaan, Häneen uskomista sellaisena kuin Hän on kaikessa täyteydessään ja elämistä tämän Häneen kohdistuvan uskon hallitsemana. Se on antautumista Hänelle luottaen Hänen voimansa väkevyyteen. Jeesus sanoi, että Hänen ravintonsa on tehdä Isän tahto. Meille ei siis riitä älyllinen usko, vaan se, että Jeesus tulee elämäksemme, ruoaksemme, juomaksemme, kaikseksemme.

Käytännössä tämä merkitsee Raamatun sanan kautta Kristuksen syömistä ja juomista. Lue siis Raamattua ja käytä aikaa Hänen kasvojensa katseluun sanan peillistä. Tunne Jeesus. Edelleen se merkitsee rukousyhteyttä, jossa ei ole ensi sijassa kysymys pyyntöjen esittämisestä, vaan sydämen pienten ja suurten asioiden jakamista Herran kanssa. Se on keskustelua Herran kanssa, kun Hän puhuu meille omassa sanassaan. Tietenkin kysymys on myös ehtoollisesta, jossa konkreettisesti saamme osallisuuden Jeesuksen ruumiiseen ja vereen, Hänen elämämme ravinnoksi.

Edelleen Kristuksessa pysymiseen kuuluvat hengelliset harjoitukset, joissa on kysymys muiden uskovien kanssa rakentumisesta ja varustautumisesta vaikeiden päivien varalle. Se merkitse mm yhteisiä Raamatun tutkisteluja muiden kanssa, tiedon lisäämistä, yhteistä palvelua ja yhteistä määrätietoista evankeliumin levitystyötä.

Kielteisessä merkityksessä Kristuksessa pysyminen merkitsee sellaisen välttämistä ja torjumista, mikä häiritsee yhteyttämme Kristukseen. Herran oma välttää omilla teillään kulkemista ja oman tahtonsa härkähäistä läpiviemistä. Hän ei puuhastele turhia, ei puhu turhia eikä kiistele tarpeettomista asioista. Toimettomuuden ja huonon seuran parista hän pyrkii hyvään seuraan ja rakentavaan toimintaan. Hän tietää, että maailma saastuttaa median välityksellä. Maailman himoja ja saastutusta on paettava. Harhaoppien vaaraa ja rahan himoa on vastustettava viimeiseen asti. Ihmiskunnian etsimistä on myös vältettävä, jos mielimme pysyä Kristuksessa ja antaa kunnian Hänelle armosta ja ihmeellisestä pelastuksestamme.

Kristuksessa pysyminen ei kuitenkaan ole taakka, sillä ei ole mitään ihanampaa, kuin saada olla Hänen lähellä. Hänen luonaan on todellinen onni. Se on mahdollista siksi, että Herra itse lupaa: *"Minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti."* (Matt. 28:20)

Pyhän Hengen kaste

Pyhän Hengen kaste tarkoittaa sitä uudestisyntymisen yhteydessä tapahtuvaa Pyhän Hengen työtä, jolla ihminen liitetään elävään yhteyteen Kristuksen kanssa, Hänen seurakuntaruumiinsa jäseneksi. Samasta asiasta käytetään myös ilmaisuja Pyhän Hengen vuodattaminen ja Pyhän Hengen tuleminen.

Ja minä lähetän teille sen, minkä minun Isäni on luvannut. Mutta pysykää te tässä kaupungissa, kunnes teidät puetaan voimalla korkeudesta." (Luuk. 24:49)

5. Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhässä Hengessä pian näiden päivien jälkeen." ... 8. Mutta te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teidän päällemme, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka." (Apt. 1:5,8)

Uusi testamentti puhuu moista Pyhän Hengen työn alueista. Meillä on ikävä taipumus sotkea nämä keskenään. Usein esimerkiksi Hengen kasteesta puhutaan aivan Uuden testamentin vastaisesti toisena täyttämisenä Hengellä. Kerran Pyhän Hengen saanut tarvitsee jatkuvasti uutta Pyhän Hengen täyteyttä ja voi vaelluksessaan kokea monia Pyhällä Hengellä täyttämiskokemuksia, mutta Pyhän Hengen kaste on vain yksi ja se liittyy uudestisyntymiseen.

Varsinkin karismaattisessa liikkeessä on epäraamatullista opetusta, jossa väitetään, että uudestisyntymisessä ihminen saa kyllä Pyhän Hengen, mutta vasta myöhemmin tapahtuvassa Pyhän Hengen kasteessa hän saisi Pyhän Hengen täyteen ja pääsisi syvemmälle hengellisyyden tasolle. Aiemmin vielä korostettiin, että tuollaisen välttämättömänä merkinä on kielillä puhuminen, vaikka Raamattu selvästi opettaa, että se on armolahja, joka annetaan vain osalle uskovista.

Pyhitysliikkeissä Pyhän Hengen kasteena pidetään samaan tapaan uskoon tulon jälkeistä erillistä Pyhällä Hengellä täyttymistä. Joissakin pyhitysliikkeissä mennään niinkin pitkälle, että opetetaan ihmisen täydellistä vapautumista synnistä jo tässä ajassa, vaikka Raamattu sen selväsanaisesti kiistää. Vapautus lihan eli syntisen luonnon vallasta tapahtuu vasta ylösnousemusruumiiseen pääsemisessä.

Karismaattiseen liikkeen ja pyhityskristittyjen niin sanottu *toinen siunaus tai henkikaste*, joita nimityksiä myös käytetään, ovat kyllä usein aitoja Pyhän Hengen antamia täyttymiskokemuksia, joille on annettu väärä tulkinta. Pyhällä Hengellä täyttymisestä alla lisää.

Se, että Pyhän Hengen kaste koskee jokaista uskovaa ja että se tapahtuu uskoon tulemisessa, ilmenee seuraavasta Paavalin opetuksesta:

Niin kuin ruumis on yksi ja siinä on monta jäsentä - mutta kaikki ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis - niin on Kristuskin. 13. Meidät kaikki, olimme pa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, on yhdessä Hengessä kastettu yhdeksi ruumiiksi, ja kaikki me olemme saaneet juoda samaa Henkeä. (1. Kor. 12:12-13)

Ilmaisulla Pyhän Hengen kaste viitataan siihen yhteyteen, johon Pyhä Henki uudestisyntyneen ihmisen liittää. Pyhä Henki liittää pelastetun Kristuksen ruumiiseen. Se tapahtuu siis samalla hetkellä, kun ihminen tulee uskoon.

Pyhän Hengen vuodattaminen

Ilmaisu Pyhän Hengen vuodatus tarkoittaa myös uudestisyntymisen yhteydessä tapahtuvaa Pyhän Hengen työtä. Siinä Hän antaa ihmisen kokea Jumalan rakkautta sydämessään ja siinä yhteydessä Hän voi iankaikkisen elämän lahjan lisäksi jakaa myös muita armolahjojaan.

*'Viimeisinä päivinä on tapahtuva, sanoo Jumala, että minä **vuodatan Henkeni** kaiken lihan päälle. Teidän poikanne ja tyttärenne profetoivat, nuorukaisenne näkevät näkyjä ja vanhuksenne uneksivat unia. 18. Myös palvelijoitteni ja palvelijattarieni päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeni, ja he profetoivat. (Apt. 2:17-18)*

*Koska hänet siis on korotettu Jumalan oikealle puolelle ja hän on saanut Isältä lupauksen Pyhästä Hengestä, hän on **vuodattanut** sen, minkä te nyt näette ja kuulette. (Apt. 2:33)*

*Kaikki ne uskovat, jotka olivat ympärileikattuja ja olivat tulleet Pietarin mukana, hämmästyivät sitä, että Pyhän Hengen lahja vuodatettiin myös pakanoiden päälle, 46. sillä he kuulivat heidän puhuvan kielillä ja **ylistävän Jumalaa**. Silloin Pietari sanoi: 47. "Ei kai kukaan voi kieltää kastamasta vedellä näitä, jotka ovat **saaneet Pyhän Hengen** niin kuin mekin?" (Apt. 10:45-47)*

Mutta toivo ei tuota pettymystä, sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu. (Room. 5:5)

*Pietari vastasi: "Kääntykää, ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksi saamiseksi, niin te **saatte Pyhän Hengen lahjan**. 39. Sillä teille tämä lupaus kuuluu ja teidän lapsillenne ja kaikille, jotka ovat kaukana, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu." (Apt. 2:38-39)*

Pyhän Hengen voitelu

Pyhän Hengen voitelu tarkoittaa Hänen sellaista työtään, jolla uskova varustetaan Herran osoittamaa palvelustehtävää varten.

*Te myös tiedätte, kuinka Jumala oli **voidellut Pyhällä Hengellä** ja voimalla nasaretilaisen Jeesuksen, hänet, joka kulki paikasta toiseen, teki hyvää ja paransi kaikki Paholaisen valtaan joutuneet, sillä Jumala oli hänen kanssaan. (Ap.t. 10:38)*

Voitelussa on kysymys myös siitä, mitä uskoon tulleet yleensä ensimmäiseksi hämmästyvät päästyään sisälle pelastukseen: Raamattu alkaa avautua heille aivan uudella tavalla verrattuna siihen, kun lukivat sitä ennen uskoon tuloaan. Pyhä Henki avaa sanan.

*Teillä on **voitelu Pyhältä**, ja kaikilla teillä on **tieto**. 21. En kirjoita teille sen tähden, ettette tuntisi totuutta, vaan siksi, että te tunnette sen ja tiedätte, ettei mikään valhe ole peräisin totuudesta. ...27. Mutta mitä teihin tulee, se voitelu, jonka saitte häneltä, pysyy teissä, ettekä te ole kenenkään opetuksen tarpeessa. Hänen **voitelunsa opettaa** teitä kaikessa, ja se opetus on totta eikä valhetta. Niin kuin se on teitä opettanut, niin pysykää hänessä. (1. Joh. 2:20-21,27)*

Pyhän Hengen sinetti

Pyhän Hengen sinetti uskovassa vakuuttaa hänelle pelastuksen varmuutta aina Jeesuksen toiseen tulemiseen ja ruumiin lunastukseen asti.

Kristuksessa me olemme myös saaneet **perintöosan**, niin kuin meistä oli ennalta määrätty hänen suunnitelmassaan, hänen, joka vaikuttaa kaiken oman tahtonsa ja päätöksensä mukaan, 12. että me, jotka olemme jo ennalta panneet toivomme Kristukseen, eläisimme Jumalan kirkkauden ylistykseksi. 13. Hänessä on teihinkin, sitten kun olitte kuulleet totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, ja uskoneet sen, pantu **sinetiksi** luvattu **Pyhä Henki**, 14. joka on meidän perintömme **vakuutena** hänen omaisuutensa lunastamiseksi, hänen kirkkautensa ylistykseksi. (Ef. 1:11-14)

Pyhän Hengen täyteys

Uudessa testamentissa on kaksi ilmaisua, jotka ovat hyvin saman näköisiä, mutta tarkoittavat silti eri asiaa. Ensimmäinen on "**täynnä Pyhää Henkeä**". Se tarkoittaa sellaista Hengen täyteyttä, joka on uskovan normaalielämää ja jonka tulisi olla totta jokaisesta uskovasta.

Silloin Pietari, **täynnä Pyhää Henkeä**, sanoi heille: "Kansan hallitusmiehet ja vanhimmat! 9. Jos meitä tänään kuulustellaan sairaalle miehelle tehdystä hyvästä teosta, siitä, kenen nimessä hän on parantunut, 10. niin tietäkää tämä, te kaikki ja koko Israelin kansa: Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä, hänen, jonka te ristiinnaulitsitte mutta jonka Jumala herätti kuolleista, hänen nimessään tämä mies seiso terveenä teidän edessänne. (Ap.t. 4:8-10)

Tämä puhe oli kaikkien koolla olevien mieleen. He valitsivat Stefanoksen, miehen, joka oli **täynnä uskoa ja Pyhää Henkeä**, ja Filippoksen, Prokoroksen, Nikanorin, Timonin, Parmenaksen ja Nikolaoksen, antiokialaisen käännynnäisen. 6. Nämä tuotiin apostolien eteen, ja apostolit rukoilivat ja panivat kätensä heidän päälleen. (Ap.t. 6:5-6)

Kun neuvoston jäsenet tämän kuulivat, se viilsi heidän sydäntään, ja he kiristelivät Stefanokselle hampaitaan. 55. Mutta **täynnä Pyhää Henkeä** hän käänsi katseensa taivasta kohti ja näki Jumalan kirkkauden ja Jeesuksen, joka seiso Jumalan oikealla puolella. 56. Stefanos sanoi: "Minä näen taivaat avoinna ja Ihmisen Pojan seisomassa Jumalan oikealla puolella." (Ap.t. 7:54-56)

Mutta Elymas, tietäjä - sitä hänen nimensä merkitsee - vastusti heitä ja yritti kääntää käskynhaltijaa pois uskosta. 9. Silloin Saulus, toiselta nimeltään Paavali, **täynnä Pyhää Henkeä** katsoi häneen tiukasti 10. ja sanoi: "Voi sinua, joka olet täynnä kaikkea vilppiä ja petosta, sinä Paholaisen sikiö, kaiken vanhurskauden vihollinen! Etkö lakkaa vääristelemästä Herran suoria teitä? 11. Nyt Herran käsi on päälläsi, ja sinä tulet sokeaksi etkä näe aurinkoa ennen määrääaikaa." Heti hänen päälleen laskeutui synkkä pimeys, ja kulkien ympäriinsä hän etsi taluttajaa. (Ap.t. 13:8-11)

Efesolaiskirje 5:18 kehottaa siihen sanoessaan: "**Täyttykää Hengellä**". Tämä kehoitus osoittaa myös, että tämä *jatkuva Pyhällä Hengellä täytyminen* riippuu hyvin pitkälle uskovan vaelluksesta. Pyhä Henki täyttää omansa, kun hän tekee päivittäin parannuksen, tunnustaa ja hylkää syntinsä ja uskoo ne anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä. Edelleen Pyhä Henki täyttää jatkuvasti omaansa, kun hän on kuulias Jumalan sanalle ja asettaa elämänsä keskipisteeksi Jumalan ja Hänen sanansa. Uskovan pyhityselämä eli kristillinen vaellus riippuu ratkaisevasti tästä Pyhän Hengen jatkuvasta täyttävästä työstä.

Älkää juopuko viinistä, sillä siitä tulee irstas meno, vaan täyttykää Hengellä, 19. puhuen toisillenne psalmein, kiitosvirsin ja hengellisin lauluin. Laulakaa ja soittakaa sydämestänne Herralle 20. kiittäen aina kaikesta Jumalaa ja Isää Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä. 21. Ja olkaa toisillenne alamaisia Kristuksen pelossa. (Ef. 5:18-21)

Kehotus "Täyttykää hengellä!" voitaisiin kääntää myös: "Antakaa täyttää itsenne Pyhällä Hengellä!" Se on siis kehoitus aktiiviseen toimintaan, joka ilmenee ylistyksenä, kiitoksena ja alamaisena palveluna. Se ei ole ensi sijassa kokemus vaan vaeltamista Herran tahdossa siis pyhitystä sanan syvimmissä merkityksessä. Se on edelleen meidän tahdostamme riippuva asia toisin kuin hetkittäiset Hengellä täyttymiset, jotka Herra antaa täysin suvereenisti silloin kuin tahtoo ja näkee ne meille tarpeellisiksi. Pyhä Henki asuu jokaisessa uskovassa ja Hän haluaa hallita meitä, täyttää meitä. Se saako Hän tehdä, riippuu meistä.

Tuntomerkki Pyhällä Hengellä täytettynä elämisestä on se, että Hän kontrolloi meitä. (Sen vastakohtana Paavali esittää humalan, joka on kontrolloimattomuutta.) Pyhä Henki terästäää ajattelukykyämme ja kykyämme hallita elämäämme.

Voidaksemme jatkuvasti täytyä Pyhällä Hengellä meidän on varottava murehduttamasta Pyhää Henkeä toimimalla tietoisesti vastoin Hänen tahtoaan. Hän asuu sydämestämme ja herättää meissä ajatuksia, ideoita, ehdotuksia ja ikään kuin tuuppaa meitä tiettyyn suuntaan. On tärkeää, ettemme tukahduta tätä Hänen työtään. Hän haluaa kaiken aikaa pyhittää meitä eli erottaa kaikenlaisesta synnistä. Hän vie vihaamaan syntiä ja totuudesta tinkiviä kompromisseja. Hän synnyttää halun syvempään yhteyteen kanssaan, keskusteluun kanssaan ja rukoukseen. Hän kirkastaa Sanaa ja avaa silmiämme näkemään tilaisuuksia julistaa evankeliumia ja osoittaa rakkautta. Hän haluaa täyttää sydämemme Jumalan sanalla. Kun Hän saa täyttää meidät, kannamme Hänen tuottamaansa hedelmää:

Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, 23. sävyisyys, itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki. (Gal. 5:22-23)

Hetkelliset Pyhällä Hengellä täyttämiskokemukset

Toinen ilmaisu on *"täytettiin tai täytyivät Pyhällä Hengellä"*. Siinä on kysymys hetkellisestä ja ihmisen tahdosta riippumattomasta Pyhän Hengen vallanotosta, jossa ihminen varustetaan tiettyyn tehtävään tai tiettyä tilannetta varten.

Ja nyt, Herra! Katso heidän uhkauksiaan ja anna palvelijoihdesi puhua täysin rohkeasti sinun sanaasi. 30. Ojenna kätesi, niin että sairaat parantuvat ja tunnustekoja ja ihmeitä tapahtuu sinun pyhän palvelijasi Jeesuksen nimen kautta." 31. Kun he olivat rukoilleet, vavahteli paikka, jossa he olivat koolla, ja he kaikki täytyivät Pyhällä Hengellä ja puhuivat rohkeasti Jumalan sanaa. (Ap.t. 4:29-31)

Pyhä Henki voi siis suvereenisti eli täydellä vapaalla vallallaan antaa Herran omille erilaisia täyttämiskokemuksia. Niissä ydintä on, että ihminen tulee tunnetasollakin täysin vakuuttuneeksi Jumalan häneen kohdistuvan sanomattoman **rakkauten** todellisuudesta ja **pelastuksen varmuudesta**. Sen perusteella hän saa myös rohkeuden ja voiman todistaa Jeesuksen sovitustyöstä ja ylösnousemuksesta. Tällaisessa Hengellä täyttämiskokemuksessa ei ole siis kysymys suoranaisesti pyhityksestä, Herra voi tämänlaisia kokemuksia antaa aivan uskon taipaleen alussa ja hengellisessä kasvussa täysin vasta alkutaipaleella olevillekin. Tällaisia kokemuksia voi olla

useitakin riippuen siitä, miten Herra hyväksi näkee. Niillä voi olla toki hedelmällinen vaikutus varsinaiseen pyhitykseen eli hengelliseen kasvuun ja hedelmän kantamiseen. Niissä tapahtuu jotain saman tapaista kuin kylvetylle siemenelle keväällä, kun lämmin kevätsade lankeaa pellon ylle. Kasvu saa selkeän piristysruiskeen, vaikka sade itsessään ei ole kasvua.

Hetkellinen Pyhällä Hengellä täyttäminen saatetaan antaa myös tilanteissa, joissa Herra haluaa käyttää omaansa **erityistä tehtävää suorittamaan**. Usein silloin käytetään myös ilmaisua Pyhän Hengen voitelu. Siinä viitataan silloin Jeesuksen messiaanisen tehtävänsä suorittamiseksi tapahtuneeseen Pyhän Hengen laskeutumiseen Hänen, Pyhästä Hengestä syntyneen ja Pyhää Henkeä täynnä olevan, päälle Jordanin kasteen jälkeen.

Kun Jeesus oli kastettu, hän nousi heti vedestä. Samassa taivaat aukenivat, ja Jeesus näki Jumalan Hengen laskeutuvan hänen päälleen kuin kyyhkynen. 17. Ja taivaista kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt." (Matt. 3:16-17)

Mielenkiintoista on havaita, että siinäkin oli samalla myös kysymys Isän rakkauden vakuutuksesta Jeesukselle.

Hetkellisten Pyhällä Hengellä täyttymiskokemusten yhteydessä Herra voi myös vapaan tahtonsa mukaisesti jakaa joitakin armolahjoja, joita saanut henkilö voi sitten pitkäaikaisesti käyttää seurakunnan rakennukseksi. Sellainen opetus, että Pyhällä Hengellä täyttymiskokemukseen aina liittyisi jonkun armolahjan saaminen tai sellaisen ilmeneminen ei ole yhtäpitävää Raamatun opetuksen kanssa:

Armolahjoja on erilaisia, mutta Henki on sama. 5. Myös palvelutehtäviä on erilaisia, mutta Herra on sama. 6. Voimavaikutuksia on erilaisia, mutta Jumala, joka kaiken kaikissa vaikuttaa, on sama. 7. Hän antaa Hengen ilmetä itse kussakin yhteiseksi hyödyksi. 8. Niinpä toinen saa Hengen kautta viisauden sanat, toinen saman Hengen vaikutuksesta tiedon sanat, 9. toinen saa uskon samassa Hengessä, toinen taas parantamisen armolahjat samassa Hengessä, 10. toinen saa lahjan tehdä voimallisia tekoja, toinen profetoimisen lahjan, toinen henkien erottamisen lahjan, toinen eri kielillä puhumisen lahjan, toinen taas lahjan selittää kieliä. 11. Kaiken tämän vaikuttaa yksi ja sama Henki, joka jakaa kullekin erikseen niin kuin tahtoo. (1 Kor 12:4-11)

Eivät kai kaikki ole apostoleja? Eiväthän kaikki ole profeettoja? Eivätkä kaikki opettajia? Eivät kai kaikki tee voimallisia tekoja? 30. Eihän kaikilla ole parantamisen armolahjoja? Eiväthän kaikki puhu kielillä? Eivätkä kaikki selitä kieliä? 31. Tavoittelekaa innokkaasti parhaimpia armolahjoja. Ja vielä minä osoitan teille verrattoman tien. (1 Kor. 12:29-31)

Armolahjat

Pyhityksessä on siis kysymys jatkuvasta Pyhällä Hengellä täyttymisestä, joka tapahtuu joka kerta kun uskova tekee synneistään parannusta Jeesuksen uhrivereen vedoten, rukoillen kuulee Herran Sanaa, ylistää yhdessä seurakunnan kanssa Jumalaa ja kilvoittelussaan tavoittelee alamaisuutta Jumalan sanalle.

Tänä aikana eräs ongelma on siinä, että pyhitys helposti laiminlyödään tai yritetään jopa korvata armolahjoilla. Ne ovat sinänsä aivan raamatullisia asioita, mutta armolahjat aivan niin kuin luonnolliset lahjammekin ovat työvälaineitä. Ratkaisevaa on, mi-

ten niitä käytetään eikä se, että omistetaan ne. Juuri tuo käytötapa edellyttää pyhitystä eli Pyhän Hengen synnyttämää hedelmää, eritoten rakkautta:

Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta, olisin vain kumiseva vaski tai helisevä symbaali. 2. Vaikka minulla olisi profetoimisen lahja ja minä tuntisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin siirtää vuoria, mutta minulla ei olisi rakkautta, en olisi mitään. 3. Vaikka jakaisin kaiken omaisuuteni muiden ruokkimiseksi ja vaikka antaisin ruumiini poltettavaksi, mutta minulla ei olisi rakkautta, en siitä mitään hyötyisi. (1 Kor. 13:1-3)

Kaikki, mitä meillä on luonnollisen syntymämme perusteella, on Jumalan lahjaa meille. Kun Herra ottaa meidät omikseen, Hän haluaa myös kaiken sen, mitä Hän on meille antanut tulevan omaan käyttöönsä. Eli kaikki lahjamme on pyhitettävä eli annettava Jumalan palvelukseen.

Uudestisyntymisen yhteydessä tai sen jälkeisissä Pyhällä Hengellä täyttämiskokeuksissa Herra jakaa armolahjojaan, jotka annetaan seurakunnan rakentamiseksi ja luonnollisten lahjojen lisäksi. Samoin kuin luonnollistenkin lahjojen laita on, armolahjoja eivät uskovat välttämättä käytä ollenkaan tai eivät välttämättä pyhitä eli erota niitä oikeaan käyttöön. Armolahjat ja synnyinlahjat vaativat molemmat pyhitystä. Lahjojen määrä ei kerro mitään ihmisen pyhityksestä. Mutta se, **miten** lahjoja käytetään, kertoo sitäkin enemmän.

Herra päättää

Niin armolahjojen kuin luonnollisten lahjojenkin saamisesta päättää Herra täysin vapaasti. Jokaisella on omat ja erilaiset lahjansa. Mutta toisin kuin syntymälahjojen kohdalla, Herra voi antaa armolahjoja lisää niille, jotka niitä tavoittelevat. Tavoittelulla Raamattu ymmärtää sitä, että lahjoja pyydetään Herralta ja jo olemassa olevia "talentteja" käytetään Jumalan seurakunnan rakennukseksi eli rakkauden välineinä Raamatun ilmoittamalla tavalla.

Armolahjakysymyksessä on vallalla kaksi erilaista perusnäkemystä. Toisen mukaan niin sanotut ihmelahjat kuten profetoiminen, kielillä puhuminen ja sen selittäminen sekä sairaiden parantaminen olivat alkuseurakunnalle annettuja lahjoja, joiden kautta pakanat saivat todisteen siitä, että Jumala puhui apostoleille ja heidän kauttaan. Myöhemmin kun apostolien opetus kirjattiin Uuteen testamenttiin, nämä lahjat menettivät merkityksensä, koska niiden täyteys oli jo saavutettu kirjoitetun sanan muodossa.

Näin ollen noin vuoden 200 jälkeen ihmelahjojen käyttö väheni ja ikään kuin korvautui seurakuntien paimenviran ja muiden hengellisten virkojen rakenteella. Tämän niin sanotun *sessionistisen* näkemyksen mukaan esimerkiksi profetia korvautui "profeetallisella saarnalla", joka perustuu Uuteen testamenttiin ja jossa Pyhä Henki osoittaa pelastavan voimansa. Kielillä puhuminen korvautui lähetystyötä tekevien ahkeraan kielten opiskeluun ja Raamatun käännösten tekemiseen. Parantamisen armolahjan käyttö korvattiin seurakunnan esirukouksella sairaiden puolesta ja normaalin lääketieteen hyvien lahjojen hyväksikäytöllä.

Suurten kirkkokuntien osalta tämä näkemys muodostui valtavirraksi ja omaksuttiin lähes ilman kritiikkiä aina 1800 luvun loppuun asti. Halki vuosisatojen eri puolilla maailmaa tapahtuneissa herätyksissä tapahtui kuitenkin ajoittain merkittävää profetian, kielillä puhumisen ja parantamisen armolahjojen käyttöä. Valtakirkot tuomitsivat sen usein hurmoksellisuutena tai hurmahenkisyytenä ja pyrkivät jopa tukahduttamaan näitä ilmiöitä.

Helluntailaisuuden ja myöhemmin laajemman karismaattisen liikkeen myötä näiden ns. ihmelahjojen opetus ja käyttö alkoivat levitä laajoihin piireihin myös valtavirran kirkkoissa ja saavuttivat jälleen hyväksytyt tai vain siedetyn aseman niissä. Yhä edelleen karismaattisuus jakaa kirkkoja: On antikarismaattisia, karismaattisia ja molemmat näkemykset hyväksyviä seurakuntia.

Kielillä puhuminen

Niin kuin aikanaan Korintin seurakunnassa tänäkin aikana kielillä puhumisen armolahjaa pidetään karismaattisissa seurakunnissa usein suhteettomassa asemassa verrattuna muihin lahjoihin. Paavali kuitenkin piti sitä toissijaisena verrattuna profetian lahjaan:

Kun kokoonnutte yhteen, jokaisella on jotakin annettavaa: laulu, opetus tai ilmestys, puhe kielillä tai sen selitys. Kaikki tapahtukoon rakentumiseksi. 27. Jos puhutaan kielillä, vain kaksi tai enintään kolme puhukoon, kukin vuorollaan, ja yksi selittäköön. 28. Mutta jos ei ole selittäjää, niin kielilläpuhujat olkoon vaiti seurakunnassa ja puhukoon itselleen ja Jumalalle. (1. Kor. 14:26-28)

Olen tähän mennessä ollut vain muutamassa sellaisessa kokouksessa, jossa kielilläpuhumisen lahjaa on käytetty niin kuin Raamattu nimenomaisesti vaatii: Vain sikäli kuin selityksen lahja on myös läsnä ja järjestyksessä korkeintaan kaksi tai kolme kertaa yhdessä kokouksessa. Se on lahja joka voi rakentaa seurakuntaa epäsuorasti, kun sen saanut saa sitä käyttäen rakennusta omalle sielulle ja voi siten rohkaista muita.

Kielillä puhumiseen liittyy myös tulkintaerimielisyys siitä, millaista kieltä sen armolahjan saanut puhuu. Helluntaina apostolit puhuivat tunnetuilla kielillä, joita he niitä itse osaamatta puhuivat ja ylistivät niillä Jumalan suuria tekoja. Myöhemmässä kielilläpuhumisessa vain harvoissa tapauksissa on todettu puhuttavan tunnettua kieltä, jota puhuja itse ei kuitenkaan osannut. Suurimmaksi osaksi nykyisessä kielilläpuhumisessa on kysymys sellaisten kielten puhumisesta, jolle ei löydy mitään vastinetta aitona käytettynä kielenä. Puhujat nimittävätkin niitä ”enkelten kieliksi.” Sessionistit taas nimittävät niitä siansaksaksi.

Kysymyksen kielilläpuhumisesta tekee hankalaksi se, että monissa maailmanuskonnoissa esiintyy vastaavia ilmiöitä samoin kuin ennustelua ja parantamistoimintaakin. Siksi ns. ihmelahjoja käytettäessä on tärkeä selvittää, tapahtuvatko ne aidosti Pyhän Hengen vaikutuksesta vai ihmisielun piilevien voimien tai jopa pimeyden voimien vaikutuksesta. Henkilökohtaisesti suhtaudun myönteisesti ihmelahjojen käyttöön seurakunnassa edellyttäen, että niitä käytetään seurakunnan rakennukseksi ja järjestystä noudattaen.

Profetian lahja

Armolahjojen ja herätyksen suhde tulee parhaiten näkyviin Paavalin opetuksessa, jossa hän kehotti korinttilaisia tavoittelemaan erityisesti profetian armolahjaa. Profetian tärkein tehtävä on paljastaa seurakunnan kokouksiin tulleiden uskosta osattomien ihmisten synnit niin, että he nöyrytyvät parannukseen ja kääntyvät Herran luo. Sen, jonka salatut synnit Herra profetian kautta paljastaa on pakko tunnustaa, että "Jumala on todellakin omissaan".

Jos siis koko seurakunta kokoontuisi yhteen ja kaikki puhuisivat kielillä ja paikalle tulisi oppimattomia tai niitä, jotka eivät usko, eivätkö he sanoisi teidän olevan järjiltänne? 24. Jos sen sijaan kaikki profetoisivat ja joku, joka ei usko tai on oppimaton, tulisi sisään, niin kaikki paljastaisivat hänet ja lausuisivat hänestä tuomion. 25. Hänen sydämensä salaisuudet tulisivat ilmi, ja niin hän kasvoilleen heittäytyen rukoilisi Jumalaa ja julistaisi: "Todellakin, Jumala on teidän keskuudessanne." (1. Kor. 14:23-25)

Armolahjojen myönteisiä vaikutuksia

1. Armolahjojen käytössä koetaan Jumalan läsnäoloa ja voimaa. Jumalan läsnäolo koetaan konkreettisella tavalla. Kuitenkin on syytä huomata, että Uusi testamentti ei ihmisen fyysisiä kokemuksia korosta.
2. Parantamisen lahjan käyttö osoittaa, miten Jumala rakastaa ihmistä, auttaa häntä hädässä ja lupaa antaa lopullisen terveyden taivaassa. Lahjan tarkoitus on viedä hengelliseen todellisuuteen.
3. Alkuseurakunnan saatua Pyhän Hengen se alkoi ensimmäiseksi ylistää Herraa. Sitten siihen sisältyi rukous ja profeetallinen julistus. Armolahjojen käytössä ylistyksellä on keskeinen merkitys. Jumala asetetaan keskukseen. Ei vain puhuta Hänestä vaan puhutaan Hänelle, kerrotaan, millainen Hän on pyhydessään ja armossaan.
4. Rukous on armolahjojen käytön myötä päässyt uuteen kukoistukseen. Uskovien välistä yhteyttä koetaan entistä syvemmillä tasolla. Maailmalle todistus ei ole vain meidän saarnamme, vaan myös se tapa millä seurakunta seurakuntana ylistää Herraa ja huolehtii heikoista ja kärsivistä.
5. Erittäin vaikeissa ja monimutkaisissa sielunhoidollisissa umpisolmuissa armolahjojen käytön avulla Herra päästää ihmisiä vapauteen. Vaikeat patoutumat voivat purkautua.

Salakuoppia

Armolahjojen käytön suhteen on aina oltava varuillaan, sillä sielunvihollinen pyrkii vääristämään myös parhaiten Jumalan lahjojen käyttöä. Silti ei armolahjoja saa heittää pesuveden mukana. Herra on sitä mieltä, että niitä tarvitaan seurakunnan keskellä.

1. Kun opetuslapset palasivat matkaltaan, jolle he olivat Herran varustamina ja valtuuttamina lähteneet, he iloitsivat erityisesti siitä, että sairaat olivat Jeesuksen nimessä parantuneet ja riivaajat väistyneet ihmissydämistä. Mutta Jeesus joutui oikaisemaan heitä: "Älkää siitä iloitko, että henget ovat teille alamaiset, vaan iloitkaa siitä, että teidän nimenne ovat kirjoitetut taivaassa." (Luuk. 10:20) Lahjojen kanssa aina vaaranamme on ihastua niihin enemmän kuin niiden Antajaan. Herra halusi muistuttaa, mikä on iankaikkista ja mikä ajallista. Pelastus on se mistä pitää iloita ennen muuta.

Ryttylässä vierailut entinen hindu-guru Rabi Maharaji valitti uskovien suhteellisuudentajun puutetta eräässä seurakunnassa. Kun hän oli kertonut todistuksen uskoontulostaan ja siitä, miten lähes hänen koko perheensä pelastui hindulaisuuden ja synnin orjuudesta Kristuksen ihmeelliseen valoon, seurakunta kuunteli hiljaa. Mutta kun hän sitten kertoi, miten hänen isoäitinsä, joka oli ollut vuosikymmeniä liikuntakyvytön, parani uskoon tulonsa jälkeen käveleväksi, niin koko seurakunta innostui huutamaan halleluja. Hän oli hyvin murheellinen tästä. Uskovat eivät enää tajunneet, mikä on suurta ja mikä toissijaista. Pelastus vai terveys? Suhteellisuudentajua tarvitaan!

2. Toinen uhkaava vaara on profetian yhteydessä usein esiintyvä profeetan armolahjan saaneen ihmisen korottaminen ja profetioiden raamatullisen arvioinnin laiminlyönti. Pitemmälle kehittyneenä profetioille helposti annetaan Raamatun sanaa tärkeämpi merkitys. Muistan, miten joku vuosi sitten hölmistyin, kun eräs innokas ja elävä uskova kysyi minulta: "Miten muuten Jumala puhuu sinulle?" Vastasin tietäenkin: "Raamatun kautta Hän puhuu omalle tunnolleni." Mutta hän - lujasti Raamattuun uskova veli - ei ollut tyytyväinen vastaukseeni. Hän tarkoitti: "Millä muulla tavalla kuin vain Raamatun kautta?" Suhteellisuudentaju saattaa kadota meiltä helposti. Vaikka Herra puhuukin monilla tavoilla, kaikki on tutkittava Raamatulla, joka on ehdoton ja lopullinen totuuden mitta.

Kärsimys armolahjana

Harvoin kuulee korostettavan sitä, että eräs tärkeimmistä armolahjoista on saada kärsiä Kristuksen nimen tähden. Jeesus puhui päivittäisestä ristinottamisesta ei suinkaan jonkinlaisena välttämättömänä pahana, vaan Hänen seuraajansa etuoikeutena. Paavalista Jeesus kertoi Ananiaalle, kuinka paljon Paavali joutuisi kärsimään Kristuksen nimen tähden.

"Hän on minulle valittu ase, kantamaan minun nimeäni pakanain ja kuningasten ja Israelin lasten eteen. Sillä minä tahdon näyttää hänelle, kuinka paljon hänen pitää kärsimän minun nimen tähden." (Ap.t. 9:15-16)

Paavalille kärsimykset Kristuksen tähden olivat se lahja, jolla hän saattoi voittaa lukemattomia ihmisiä Herran valtakuntaan. Hän itse kirjoittaa niistä:

"Herra sanoi minulle: 'Minun armossani on sinulle kyllin; sillä minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa'. Sen tähden minä mieluummin kerskaan heikkoudestani, että Kristuksen voima asettuisi minuun asumaan. Sen tähden minä olen mielistynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin, ahdistuksiin, Kristuksen tähden; sillä kun olen heikko, silloin minä olen väkevä." (2. Kor. 12:9-10)

Marttyyrien veri on seurakunnan siemen. Seurakunnan kärsimys, jossa näkyy Herran rakkauden läsnäolo, on aina ollut väkevin armolahja Jumalan kädessä. Sen kautta Sana on levinnyt nopeasti. Tätä armolahjaa Herra ei kuitenkaan voi uskoa muille kuin niille, jotka ovat riittävän pyhittyneitä ja antautuneita Hänen käyttöönsä.

Japanissa, missä monissa uskonnoissa tapahtuu shamanistista parantumista, kieliläpuhumista ja merkillisiä uskonnollisia kokemuksia pimeyden ruhtinaan voimin, kristillisen seurakunnan näkyvimmiä hahmoiksi ovat nousseet kristityt, jotka ovat viettäneet elämänsä halvattuina tai sairastaneet lukemattomia vaikeita tauteja, mutta ovat kaiken sen keskellä loistaneet Kristuksen rakkauden valoa. Ahdistuksissa näkyy se, mikä on aitoa ja todellista ja mikä kestää. Evankeliumi on sanoma ennen

kaikkea ristillä kärsineestä mutta myös kuoleman voittaneesta Jeesuksesta Kristuksesta.

Luonnolliselta tasolta hengelliselle

Jeesuksen toiminnassa samoin kuin Apostolien teoissa ajallisten ihmeiden ja siis armolahjojen käytön varsinainen tarkoitus oli herättää ihmisissä kysymyksiä ja avata heidän korvansa kuulemaan evankeliumin sanaa. Mikään ihme ei voi ihmistä pelastaa. Vain sana ristiinnaulitusta ja ylösnoussesta Herrasta pelastaa sen, joka uskoo sen.

Pyhä Henki, seurakunnan Henki

Vaikka edellä olemme tarkastelleet Pyhä Hengen työtä enimmäkseen yksilön näkökulmasta, Pyhän Hengen vuodattaminen helluntaina tapahtui nimenomaan seurakunnan ylle. Pyhän Hengen työ tapahtuu seurakunnan yhteydessä. Lause: "Ei ole pelastusta seurakunnan ulkopuolella" pitää paikkansa siinä merkityksessä, että Pyhä Henki vie pelastetun tavalla tai toisella seurakunnan yhteyteen ja Pyhä Henki pelastaa ihmisiä seurakunnan julistaman evankeliumin sanan välityksellä.

Ne, jotka ottivat Pietarin sanat vastaan, kastettiin, ja uskovien joukkoon tuli sinä päivänä lisää noin kolmetuhatta henkeä. 42. He pysyivät apostolien opetuksessa, keskinäisessä yhteydessä, leivän murtamisessa ja rukouksissa. 43. Jokaisen valtasi pelko, ja monta ihmettä ja tunnustekoa tapahtui apostolien kautta. 44. Kaikki uskovat olivat yhdessä ja pitivät kaikkea yhteisenä. 45. He myivät omaisuutensa ja tavaransa, ja rahoista jaettiin kaikille sen mukaan kuin kukin tarvitsi. 46. Joka päivä he tulivat yksimielisesti koolle temppelialueelle, ja he mursivat kodeissa leipää ja nauttivat ruokansa riemullisin ja vilpittömin sydämin. 47. He ylistivät Jumalaa ja olivat koko kansan suosiossa, ja Herra lisäsi heidän yhteyteensä joka päivä niitä, jotka pelastuivat. (Ap.t. 2:41-47)

*Seurakunnalla oli nyt koko Juudeassa, Galileassa ja Samariassa rauha. Se rakentui ja eli Herran pelossa ja kasvoi **Pyhän Hengen rohkaisevasta** vaikutuksesta. (Ap.t. 9:31)*

Syntien anteeksiantamus

Seurakunnassa Pyhä Henki varustaa uskovia niin, että heillä on valtuutus julistaa syntejään katuville anteeksiantamuksen sana, jolla ihminen liitetään Jumalan lasten yhteyteen. Anteeksiantamus ei ole vain vapautusta synnin syyllisyydestä vaan se on ennen kaikkea uutta tai syvenevää yhteyttä Jumalan isänsydämen kanssa. Koko Jumalan elämän virta Pyhässä Hengessä pääsee virtaamaan syntinsä anteeksi saaneen sydämeen.

*Näin sanottuaan hän puhalsi heitä kohti ja sanoi heille: "**Ottakaa vastaan Pyhä Henki. 23. Joiden synnit te annatte anteeksi, niille ne ovat anteeksi annetut. Joiden synnit te pidätätte, niille ne ovat pidätetyt.**" (Joh. 20:22-23)*

Ylösnousemus

Pyhän Hengen työ uskovassa tähtää lopulliseen päämäärään eli siihen, että saamme samanlaisen kirkastetun ylösnousemusruumiin kuin Jeesuksella oli.

*Jos nyt hänen Henkensä, hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä, niin hän, joka herätti kuolleista Kristuksen Jeesuksen, **tekee eläviksi** myös teidän kuolevaiset **ruumiinne Henkensä kautta**, joka teissä asuu. (Room. 8:11)*

Iankaikkinen elämä

Iankaikkisen elämän Jeesus määrittelee Isän ja Hänen itsensä tuntemiseksi. Se alkaa siitä, kun ihminen pelastuu ja tulee osalliseksi Pyhästä Hengestä jo täällä ajassa. Mutta se jatkuu loputtomasti myös ajallisen kuoleman jälkeen. Iankaikkisen elämän osallisuus on jatkuvaa yhteyttä ja riippuvuutta Jumalan elämästä. Siksi se on Pyhän Hengen elämää Jumalan omissa:

Iankaikkinen elämä on sitä, että he tuntevat sinut, ainoan tosi Jumalan, ja Jeesuksen Kristuksen, jonka sinä olet lähettänyt. (Joh. 17:3)

8. Joka kylvää lihaansa, niittää lihasta turmeluksen, mutta joka kylvää Henkeen, niittää Hengestä iankaikkisen elämän. (Gal. 6:8)